

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2737/2022
20.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Зафирска Китић, адвокат из ..., против туженог „КОРЕХ MIN-LIV“ д.о.о. Ниш, кога заступа Мирослав Максимовић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4586/2021 од 17.05.2022. године, у седници одржаној 20.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4586/2021 од 17.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2120/19 од 19.02.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог број ... од 23.03.2016. године о престанку радног односа тужиоцу отказом уговора о раду број .../... од 02.10.2014. године, са Анексом I бр. .../... од 30.01.2015. године. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа исплати осам зарада које би тужилац остварио у фебруару месецу 2016. године, као месецу који је претходио месецу у коме је тужиоцу престао радни однос, док је за износ већи од досуђеног до тражених 18 зарада тужбени захтев тужиоца одбијен. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 224.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4586/2021 од 17.05.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев којим је тражен поништај решења туженог број ... од 23.03.2016. године о престанку радног односа тужиоцу, захтев да се тужени обавезе да му на име накнаде штете исплати осам зарада које би тужилац остварио у фебруару 2016. године и захтев да му тужени накнади трошкове поступка од 224.250,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 66.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, која је учињена у поступку пред другостепеним

судом, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП-а, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Без утицаја је ревизијски навод о учињеној битној повреди из члана члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, јер је чињенично стање оно које је утврђено првостепеном пресудом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по закљученом уговору о раду број .../... од 02.10.2014. године, са Анексом I бр. .../... од 30.01.2015. године код туженог обављао послове ..., који су према важећој систематизацији подразумевали : чишћење, одржавање и заштиту зелених површина, одржавање санитарних чворова, чишћење пословних просторија и канцеларијског инвентара, одржавање и чишћење просторија за пресвлачење радника и остале послове по налогу руководиоца. Побујаним решењем од 23.03.2016. године, тужиоцу је престао радни однос отказом уговора о раду са припадајућим анексом, због учињене повреде радне обавезе прописане чланом 120. став 1. тачка 10. Колективног уговора туженог – самовољно напуштање места рада, због које се може отказати уговор о раду. Повреда се састоји у томе што главни пословођа приликом обиласка и контроле радних места запослених дана 29.02.2016. године, тужиоца није затекао у просторијама за чије одржавање је задужен, већ у просторијама одељења топионице где је забрањен улаз лицима која нису ту запослена. Тужилац је тог дана напустио просторије за чије је одржавање био задужен, (јер је био мокар и намеравао да се осуши), због чега је ушао у одељење топионице иако је знао да је улаз забрањен. Даље је утврђено да према Правилнику о безбедности и здрављу на раду, чизме нису биле прописане као саставни део опреме која припада тужиоцу. Тужиоцу је пре доношења отказног решења достављено упозорење на које се он у законском року изјаснио.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев, налазећи да тужилац није поступио са намером и крајњом непажњом, без обзира што је критичном приликом затечен ван места рада, па је поништио побијано отказно решење и туженог обавезао да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа исплати осам зарада које би остварио у фебруару 2016. године.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, дајући за своју одлуку аргументе које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме, према члану 15. тачка 1. и 2. Закона о раду, запослени је дужан да савесно и одговорно обавља послове на којима ради, да поштује организацију рада и пословање код послодавца, као и услове и правила у вези са испуњавањем уговорних и других обавеза из радног односа. Отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду даје могућност послодавцу да запосленом откаже уговор о раду, ако својом

кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду. Одредбом члана 120. тачка 6. Колективног уговора туженог, између осталих повреда прописана је и повреда радне обавезе самовољно напуштање радног места, а одредбом члана 36. тачка 10. Уговора о раду прописано је да запосленом престаје радни однос ако својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену законом и Колективним уговором.

Имајући у виду да приликом обиласка и контроле од стране непосредног руководиоца тужилац који је обављао послове хигијеничара, није затечен на свом радном месту, већ у одељењу топионице за чије чишћење није био задужен где је улаз био забрањен, правилно је од стране другостепеног суда оцењено да је на тај начин тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе прописану чланом 120. став 6. Колективног уговора, због које му је након писмено датог упозорења престао радни однос на основу члана 36. тачка 10. уговора о раду. Следом тога, правилно је одбијен и његов захтев за накнаду штете због незаконитог престанка радног односа.

О осталим ревизијским наводима, да у свлачионици није било грејног тела, да је чизме задужио одмах након наведеног догађаја, а да је у одељењу топионице боравио кратко да би се осушио поред калорифера, и да су ту била присутна и друга лица која због тога нису добила отказ, нису од утицаја на другачије пресуђење у конкретном случају, јер представљају оспоравање утврђеног чињеничног стања, што у ревизијском поступку није дозвољено.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић